

Ο ιός, η επιστήμη και η πίστη.

Γράφει ο Απόστολος Παπαδημητρίου.

Η πανδημία ιού ταχύτατης μετάδοσης και εξάπλωσης επέφερε αναστάτωση σε πλήθος χωρών του πλανήτη. Ήδη κάποιες από αυτές έχουν υποστεί σοβαρές συνέπειες και άλλες ζουν με τον φόβο να αντιμετωπίσουν προσεχώς το πρόβλημα σε παρόμοια έξαρση. Η ιατρική κοινότητα και οι πολιτικοί φορείς συσκέπτονται, προτείνουν και αποφασίζουν τη λήψη μέτρων, προς αποφυγή διάδοσης του ιού. Τα μέτρα εντείνονται από ημέρα σε ημέρα, με συνέπεια τον περιορισμό των κινήσεων και την υπολειτουργία της αγοράς και των υπηρεσιών, καθώς και τη ματαίωση εκδηλώσεων σε κλειστούς χώρους και ανοικτούς χώρους. Και ενώ αυτό ήδη συνέβη για κάθε άλλου είδους εκδήλωση, υπάρχει ανεκτικότητα της Πολιτείας έναντι των συνάξεων στους ναούς της χώρας. Για τη χαλαρότητα η κυβέρνηση δέχθηκε έντονη την επίκριση, κυρίως από την αξιωματική αντιπολίτευση, η οποία επικαλείται την ισότητα όλων έναντι των νόμων και των αποφάσεων της Πολιτείας.

Το θέμα έφερε στο προσκήνιο όχι μόνο τις εκκλησιαστικές συνάξεις, αλλά και τη θεία μετάληψη. Πολλοί έκρουσαν τον κώδωνα του κινδύνου για τη δημόσια υγεία και πίεσαν ακόμη περισσότερο την κυ-

βέρνηση, για τη λήψη μέτρων. Εν αναμονή είμαστε για τη λήψη προσθέτων μέτρων. Αν ακόμη η κυβέρνηση εμφανίζεται άτολμη, οφείλεται αυτό στον υπολογισμό του πολιτικού κόστους, το οποίο είναι ασήμαντο για την επικριτική αξιωματική αντιπολίτευση.

Η διοικούσα Εκκλησία δεν έμεινε απαθής ενώπιον της ανησυχίας, ίσως και αγωνίας, πολλών πολιτών της χώρας, ιδίως μη εχόντων στενή σχέση μ' αυτήν. Η ιερή Σύνοδος της Ιεραρχίας συνήλθε, συνέταξε εγκύκλιο και κάλεσε τα μέλη της Εκκλησίας να δείξουν τη δέουσα προσοχή στις υποδείξεις της ιατρικής κοινότητας και να λάβουν όλα τα δυνατά μέτρα προς αποφυγή διάδοσης του ιού. Αυτό δεν θεωρήθηκε αρκετό από τους κριτικά ή εχθρικά ιστάμενους έναντι της Εκκλησίας και διαμορφώνοντες εν πολλοίς την κοινή γνώμη. Αυτοί εξακολουθούν την πολεμική τους με στόχο την πλήρη απαγόρευση της τέλεσης ιερών ακολουθιών. Πέρα όμως από τους μισθοφόρους πολέμιους της πίστης και τα τυφλωμένα υποχείριά τους υπάρχουν και πολλοί, που ναι μεν δεν θέλουν να συγκρουστούν με την Εκκλησία, βρίσκουν όμως εύλογα τα επιχειρήματα των εχθρών της, που, πρέπει να τονιστεί, δεν ανήκουν σε μία και μόνο κομματική παράταξη ούτε πρεσβεύουν την ίδια ιδεολογία.

Κατ' αρχήν, ας διαχωρίσουμε το προς ανάλυση θέμα σε δύο υποθέματα, τη σύναξη στους ναούς και τη μετάληψη. Για τη σύναξη ήδη η εγκύκλιος της ιεράς Συνόδου αποτρέπει τους πιστούς που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες να προσέρχονται στους ναούς. Μάλιστα, επειδή διανύουμε την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής, οι κατά τόπους μητροπολίτες αποφάσισαν να αποφύγουν την τέλεση ιερών ακολουθιών, που επιφέρουν κοσμοσυρροή, όπως οι κατανυκτικοί εσπερινοί των Κυριακών. Έχει ήδη διαπιστωθεί ότι σημαντικά μειωμένο είναι εφέτος το εκκλησίασμα τόσο στους χαιρετισμούς, όσο και στις λειτουργίες των Κυριακών. Οι λοιπές ακολουθίες τελούνται με την παρουσία ελαχίστων πιστών. Τί σημαίνουν αυτά; Κάποιοι, ανήκοντες σε ευπαθή ομάδα υπάκουσαν στην έκκληση. Κάποιοι εμποδίστηκαν από συγγενικά τους πρόσωπα. Κάποιοι λιποψύχησαν και από φόβο μη κολλήσουν δεν προσήλθαν, αν και δεν ανήκουν σε ευπαθή ομάδα. Λίγοι ίσως υπάκουσαν την έκκληση του διαπρεπούς λοιμωξιολόγου Σωτήρη Τσιόρδα: Ας έχουμε πρωτίστως στο νου μας όχι μήπως κολλήσουμε τον ιό, αλλά μήπως εμείς τον μεταδώσουμε σε άλλους! Και εν λόγω επιστήμων είναι πιστό μέλος της Εκκλησίας. Δεν γνωρίζουμε βέβαια το κίνητρο του καθενός που απέφυγε να προσέλθει στους ναούς. Είναι πρωτίστως η

συναίσθηση του χρέους έναντι των συνανθρώπων μας, πιστών και απίστων, φρόνηση ή δειλία ενώπιον κρίσιμων καταστάσεων;

Το δεύτερο προς εξέταση είναι η θεία μετάληψη. Η σφοδρή επίθεση εναντίον του τρόπου μετάδοσης στους πιστούς του περιεχομένου του αγίου Ποτηρίου είναι παλαιά και η χλεύη διαρκής. Κάποιοι αποκαλούν αυτό κρασοπάπαρα. Όταν εμφανίστηκε ο ιός του AIDS, βουλευτής έσπευσε να προτείνει της απαγόρευση της θείας Κοινωνίας στους πιστούς. Αρκετοί επιτέθηκαν με αγριότητα κατά λοιμωξιολόγου, που τόλμησε να ομολογήσει την πίστη της (και όχι την θέση της επιστήμης) στο θέμα μετάδοσης ασθενειών με τη θεία Κοινωνία. Ασφαλώς αυτοί θριαμβολογούν, επειδή το Βατικανό έσπευσε να ικανοποιήσει τους πολέμιους της πίστης με την απόφαση να χρησιμοποιούνται πλαστικά κουταλάκια. Ας το λάβουν αυτό σοβαρά υπ' όψη κάποιοι ορθόδοξοι, που κηρύττουν την προσέγγιση με τους ετερόδοξους στο όνομα της αγάπης του Χριστού!

Επί δύο περίπου χιλιετίες οι πιστοί κοινωνούσαν αγνοούντες την ύπαρξη μικροοργανισμών. Ο μεγάλος επιστήμων Λουδοβίκος Παστέρ και πιστός χριστιανός, ο θεωρούμενος πατέρας της μικροβιολογίας, έφερε στο φως την ύπαρξή τους. Ούτε το Βατικανό διανοήθη τότε να αλλάξει τον τρόπο της μετάληψης. Οι ορθόδοξοι χριστιανοί πιστεύουμε ακράδαντα και ομολογούμε ότι δεν μεταδίδονται μικρόβια ή ιοί με τη χρήση της ίδιας λαβίδας. Αυτό ακριβώς έπραξε και η λοιμωξιολόγος που δεχθηκε σφοδρή την επίθεση. Καλό είναι όμως να δώσουμε δίκαιο και στους αμφισβητούντες αυτό, ιδιαίτερα στους καλοπροαίρετους. Αν γίνει ανάλογο πείραμα με ανάμειξη άρτου και οίνου και μετάληψη από το μείγμα ανθρώπων νοσούντων ή φορέων νόσου και υγιών, τότε, αναμφισβήτητα θα επέλθει διασπορά μικροβίων και ιών. Είναι συνεπώς αναμενόμενο, δια της λογικής επαγωγής, να συμβαίνει το ίδιο και στη μετάληψη από το άγιο Ποτήριο. Ποιο είναι το λεπτό σημείο, που πρέπει να προσέξουμε; Ας θέσουμε υπό εξέταση το θέμα του φοβερού εχθρού του ανθρώπου, του θανάτου. Η επιστήμη αποφαίνεται ότι μετά παρέλευση εικοσιτετραώρου από τη διάγνωση θανάτου, αυτός θεωρείται βέβαιος και ουδέν πτώμα επανέρχεται στη ζωή. Αλλά οι χριστιανοί πιστεύουμε και διακηρύσσουμε ότι ο Χριστός ανέστη την τρίτη ημέρα! Ανέστη ως Θεός. Εδώ βρίσκεται το κύριο μέτωπο της αντιπαράθεσης πιστών και απίστων. Πιστεύουμε ότι δεν μεταλαμβάνουμε κρασοπάπαρα, αλλά σώμα και αίμα Χριστού. Και αυτά δεν φέρουν μικρόβια. Αυτό βέβαια θεωρείται μωρία όχι μόνο στην εποχή μας, κατά την οποία η επιστήμη οδηγήθηκε βίαια στην προκρούστεια κλίνη της υλιστικής φιλοσοφίας, αλλά

και στην εποχή των Αποστόλων, όπως γράφει συγκεκριμένα ο Απόστολος Παύλος. Γι' αυτό οι πιστοί οφείλουμε να φέρουμε τον ονειδισμό του σταυρού.

-Καλό όμως είναι να βλέπουμε με άκρα κατανόηση εκείνους που εμφανίζονται ως άπιστοι. Πολλοί από αυτούς βρίσκουν αφορμές, ώστε να ενισχύσουν την απιστία τους, από τη συμπεριφορά των πιστών και «πιστών». Και δεν είναι λίγες αυτές οι αφορμές, όπως αλαζονεία και έπαρση για την κατοχή της πλήρους αλήθειας, φανατισμός, ιδιοτέλεια και δειλία. Ο Απόστολος Παύλος εφιστά την προσοχή μας, επειδή «το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται από τα έθνη», τους εκτός δηλαδή Εκκλησίας. Αν δείξουμε εμείς περισσότερη κατανόηση και περισσότερη αγάπη προς τους αμφισβητούντες το μυστήριο του αποκαλυμμένου Θεού, τότε θα συμβάλουμε όχι μόνο στο να περιοριστεί η διασπορά του ιού, αλλά και η πολεμική, ακόμη και η εμπαθής κατά της πίστης.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

Πηγή : www.antibaro.gr/article